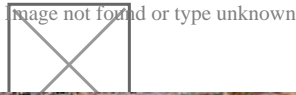

Αρχαιολογικός θησαυρός - έκπληξη στην Καρδίτσα: Το ασημένιο δαχτυλίδι με τον σκορπιό

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Ένα

ασημένιο δαχτυλίδι Αρχαϊκής εποχής (7ος-6ος π.Χ. αιώνας), εύρημα σπάνιο, αιγυπτιακού στυλ, με παράσταση σκορπιού, πλήθος πήλινων ειδωλίων με γυναικείες μορφές και ίππους, θραύσματα κεραμικής και αγγεία, αλλά και ένας πολύ μεγάλος αριθμός από πηνία (κουβαρίστρες) και αγνύθες (υφαντικά βάρη), μαζί και οικιστικά κατάλοιπα με υπολείμματα τεσσάρων, μεγάλων αψιδωτών κτισμάτων, βρέθηκαν στον μεγαλύτερο οικισμό που έχει ανασκαφεί έως τώρα στη Θεσσαλία.

Οι εργασίες για την κατασκευή του νέου οδικού άξονα E-65 έφεραν στο φως έναν οικισμό της Αρχαϊκής και Κλασικής εποχής στη θέση Φίλια Καρδίτσας, στις βόρειες παρυφές της οποίας έχει εντοπιστεί το Πανθεσσαλικό Ιερό της Ιτωνίας Αθηνάς.

Ο οικισμός, σύμφωνα με το «Έθνος», έχει καταχωθεί -με απόφαση του ΚΑΣ-, αλλά τα κινητά ευρήματα έχουν καθαριστεί, συντηρούνται και μελετώνται από τους αρχαιολόγους της Εφορείας Αρχαιοτήτων Καρδίτσας.

Οι αρχαιολογικές έρευνες διεξήχθησαν σε μια έκταση περίπου 3,5 στρ. αποκαλύπτοντας σταδιακά τα λείψανα του αρχαίου οικισμού που ανήκαν σε πέντε τουλάχιστον οικοδομικές φάσεις και χρονολογούνται από τον 7ο έως και τον 4ο αιώνα, καλύπτοντας την Αρχαϊκή και την Κλασική εποχή, ενώ μια τελευταία δραστηριότητα διαπιστώνεται κατά τους Υστερους Ρωμαϊκούς χρόνους (2ος-3ος μ.Χ. αιώνας).

Τα κτίσματα

Σε καλή κατάσταση σώζονταν τα υπολείμματα τεσσάρων αψιδωτών κτισμάτων, μεγάλων διαστάσεων, αλλά και υπαίθριοι χώροι καλυμμένοι με βότσαλα, καθώς και δρόμος στρωμένος με κροκάλες και χαλίκια.

Εκείνο ωστόσο που εντυπωσιάζει είναι το πλήθος των κινητών ευρημάτων, μια πρώτη παρουσίαση των οποίων έκανε το Σάββατο ο αρχαιολόγος της ΕΦΑ Καρδίτσας, Χρήστος Καραγιαννόπουλος, στο 4ο Πανελλήνιο Εθνολογικό Συνέδριο, που έχει θέμα «Γη και αιώνες των κατοίκων της πεδινής Θεσσαλίας - Καραγκούνηδες» και πραγματοποιείται στη διάρκεια των εκδηλώσεων για το 4ο Καραγκούνικο Αντάμωμα, στη Νίκαια Λάρισας.

Μιλώντας στο «Εθνος», ο κ. Καραγιαννόπουλος δήλωσε ότι «ο οικισμός αυτός αποτελεί τον πρώτο και μεγαλύτερο σε έκταση αυτής της περιόδου, που έχει ανασκαφεί σε όλη τη Θεσσαλία και έρχεται να ρίξει φως σε μια σκοτεινή -μέχρι σήμερα-, αλλά πολλά υποσχόμενη για την έρευνα, περίοδο και να φωτίσει μια πτυχή της για την περιχή».

Ιδιαίτερη αναφορά έγινε κατά την πρώτη παρουσίαση του ασημένιου δαχτυλιδιού, αιγυπτιακού τύπου, ανάλογο του οποίου έχει βρεθεί στη Σικελία. Δεν αποκλείεται το εύρημα να σχετίζεται με τη γονιμότητα και να έχει μια ιδιαίτερη σημειολογία, διακρίνεται ωστόσο καθαρά ένας σκορπιός στο πάνω μέρος του.

Ενδιαφέρον έχουν επίσης τα πήλινα αγγεία τα οποία παριστάνουν καθιστές γυναικείες μορφές και είδωλα ίππων με ή χωρίς αναβάτες.

«Τα ευρήματα αυτά σε συνδυασμό με τις ενσφράγιστες κεραμίδες και τα υπολείμματα τοίχων, υποδεικνύουν ίσως τη θέση κάποιου κοινοτικού ιερού κοντά, οι χώροι του οποίου πρέπει να επεκτείνονταν πέρα από το ανατολικό όριο της ανασκαφής», μας λέει ο κ. Καραγιαννόπουλος.

Το μέγεθος των κτιρίων, ο τρόπος δόμησής του και η δεσπόζουσα θέση τους οδηγούν στη σκέψη ότι ίσως ήταν δημόσια κτίσματα, κάτι που υποδεικνύεται και από την εύρεση θραυσμάτων από ακροκέραμα, διακοσμημένα με ανάγλυφα ανθέμια και βλαστούς καλυμμένα με μαύρο και ιώδες επίχρισμα.

Υφαντουργία

Ανάμεσα στα πολυάριθμα κινητά ευρήματα ξεχωρίζει ένα πλήθος από πηνία (κουβαρίστρες) και αγνύθες (υφαντικά βάρη αργαλειών), γεγονός που δείχνει ότι οι κυριότερες ασχολίες των κατοίκων ήταν η νηματουργία και η υφαντική.

Ενδιαφέρον έχουν επίσης τα δείγματα γραπτής κεραμικής, Πρώιμης Κορινθιακής περιόδου, αλλά και η μελαμβαφής και μελανόμορφη κεραμική, είτε εισηγμένη από την Αττική και την Κόρινθο, είτε ντόπιας μίμησης.

Αρκετά ήταν τα λυχνάρια που εντοπίστηκαν, τα πήλινα ειδώλια γυναικεία και

ζωόμορφα, καθώς και συμποτικά αγγεία (κρατήρες, οινοχόες, κύπελλα), μερικά από τα οποία αποτελούν εισαγόμενα κεραμικά από φημισμένα κέντρα παραγωγής της εποχής, αρχικά της Κορίνθου και μετέπειτα της Αθήνας.

Τα τελευταία αποκαλύπτουν κάποιες από τις «πολυτελείς» συνήθειες των κατόχων τους, δηλαδή τα συμπόσια και -εν μέρει- τον χαρακτήρα και την κοινωνική τους θέση.

Πηγή: tvxs.gr